

Το παρακάτω άρθρο δημοσιεύτηκε στο stupidity.gr . Δέστε και την [ανακοίνωση της Ακαδημίας Αθηνών](#) για το ίδιο θέμα.

"Είναι πολύς καιρός που θέλω να γράψω για τα greeklish, την κατά τη γνώμη μου μεγαλύτερη μάστιγα των εποχών μας μετά την κακογουστιά. Πρέπει να είναι σημειωμένο σαν θέμα στο πρόχειρό μου για πάνω από έναν χρόνο, αλλά ποτέ δεν ξέρω πως να το πιάσω και από που να ξεκινήσω. Ας αρχίσω λοιπόν ξεκαθαρίζοντας το εξής: Δεν έχω κανέναν νταλγκά με την ελληνική γλώσσα. Τα αρχαία ήταν το χειρότερο μάθημα που αναγκάστηκα να διαβάσω (λέμε τώρα) στα σχολικά μου χρόνια. Δεν τα γουστάρω, δεν με γουστάρουν, και κανείς από τους δυο μας δεν πρόκειται να κάνει κάτι για να αλλάξει αυτό. Δεν γουστάρω τις πομπώδεις εκφράσεις, την καθαρεύουσα που χρησιμοποιούν δήθεν διανοούμενοι, και συγχύζομαι όταν ανοίγω να διαβάσω ένα σύγχρονο βιβλίο και βλέπω πολυτονικό σύστημα. Ξυπνάει μέσα μου μια μικρή Λουκά που θέλει να κάψει το βιβλίο και τον συγγραφέα μαζί. Οι λόγοι λοιπόν που απεχθάνομαι τα greeklish δεν είναι ιδεολογικοί (μην καταστρέψουμε τον πλούτο της ελληνικής γλώσσας και τα σχετικά). Είναι καθαρά πρακτικοί.

Κατ' αρχήν όταν χρησιμοποιείς greeklish κάνεις πρώτα κακό στον εαυτό σου, γιατί πολύ απλά ξεχνάς την ορθογραφία που τόσα χρόνια μάθαινες στο σχολείο. Και η ανορθογραφία δίνει πολύ άσχημη εντύπωση για έναν άνθρωπο, ειδικά στην εποχή που ο γραπτός λόγος μέσω internet αποτελεί το μεγαλύτερο κομμάτι της εικόνας που θα σχηματίσουν οι άλλοι για σένα όταν δεν σε ξέρουν προσωπικά. Την είχα πατήσει κι εγώ. Τον πρώτο καιρό που άρχισε να γίνεται γνωστό το msn έγραφα κι εγώ greeklish. Όχι τα «βαριά» που γράφουν σήμερα οι πιτσιρικάδες, που συνδυάζουν σε μια λέξη λατινικούς χαρακτήρες, αριθμούς, αραμαϊκά σύμβολα και δεν ξέρω κι εγώ τι. Αρλως latinikous caractires. Μετά από ένα - δύο χρόνια που έγραφα έτσι, αποφάσισα να μάθω τυφλό σύστημα και ξεκίνησα να γράφω παντού κανονικά ελληνικά για να συνηθίζουν τα χέρια μου. Παρ' όλο που ήμουν πάντα πολύ καλός στην ορθογραφία, είδα πως από συνήθεια έκανα ένα σωρό ορθογραφικά λάθη, κυρίως στα «η», «ι», «υ», «ει», «οι» που τα έγραφα όλα με γιώτα. Ευτυχώς το ξεπέρασα, αφού δεν ξαναέγραψα greeklish πουθενά. Πολλοί όμως συνεχίζοντας να γράφουν greeklish στο chat, στο twitter, στο facebook, σε blogs κλπ, έχουν ξεχάσει την ορθογραφία, και όταν χρειαστεί να γράψουν ελληνικά σε κάποιο επίσημο ή επαγγελματικό e-mail, σε κάποιο site που απαγορεύει τα greeklish, ακόμα και σε ένα χειρόγραφο, δίνουν την εντύπωση ότι είναι αγράμματοι.

Πέρα από την ορθογραφία, κουράζεις τον αναγνώστη. Δεν είναι όλοι εξοικειωμένοι με τα greeklish, ούτε έχουν όλοι την όρεξη να βγάλουν τα μάτια τους για να αποκωδικοποιήσουν μια πρόταση. Είναι θέμα σεβασμού προς τον συνομιλητή σου. Όπως όταν μιλάς με κάποιον δεν λες μισές λέξεις μέσα από τα δόντια σου, έτσι και στον γραπτό λόγο, γράφοντας

καθαρά και ευανάγνωστα βοηθάς τον συνομιλητή σου να διαβάσει άνετα το κείμενό σου.

Και τέλος, σημεία στίξης. Ο γραπτός λόγος σημαίνει επικοινωνία. Και η επικοινωνία όσο πιο εκφραστική είναι, τόσο πιο εύκολα γίνεται κατανοητή. Ένα μικρό σημάδακι μπορεί να αλλάξει τελείως το νόημα μιας πρότασης. Παράδειγμα, η γνωστή φράση «Πίστευε, και μη ερεύνα». Πόσο διαφορετικό νόημα έχει αν την ερμηνεύσουμε «Πίστευε και μη, ερεύνα».... Δεύτερο παράδειγμα, καθηγητής αγγλικής φιλολογίας ζήτησε από τους φοιτητές να βάλουν σημεία στίξης στην πρόταση «A woman without her man is nothing.». Οι περισσότεροι άντρες το εξέφρασαν ως εξής: «A woman, without her man, is nothing.». Αντιθέτως οι περισσότερες γυναίκες έδωσαν διαφορετική ερμηνεία: «A woman: without her, man is nothing.». Τα σημεία στίξης λοιπόν δεν είναι διακοσμητικά, είναι αναπόσπαστο μέρος του γραπτού λόγου. Όταν τα χρησιμοποιείς σωστά, εκφράζεσαι με μεγαλύτερη σαφήνεια. Τυχαίνει να παραξενεύονται φίλοι μου που ακόμα και σε social networks και chat χρησιμοποιώ τόνους και σημεία στίξης. Κι εκεί τους έχω εξηγήσει το ίδιο που ξεκαθάρισα και στην αρχή, ότι δεν έχω νταλγκά με την ελληνική γλώσσα. Θέλω όμως όταν γράφω κάτι, να είναι ευανάγνωστο και κατανοητό. Έτσι κι αλλιώς όμως, είναι ο τρόπος που έχω συνηθίσει στο πληκτρολόγιο. Θα χρειαζόμουν πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια για να γράψω κάτι γρήγορα χωρίς να χρησιμοποιήσω τόνους και σημεία στίξης, ή για να το γράψω σε greeklish. Είναι θέμα συνήθειας. Και έτσι ερχόμαστε στο μεγάλο ερώτημα:...

Γιατί συνεχίζεις και γράφεις σε greeklish?

Ταχύτητα μου λένε όλοι. Διαφωνώ. Είναι βαρεμάρα. Το να γράφεις greeklish δεν είναι από τη φύση του πιο γρήγορο από το να γράφεις ελληνικά. Απλώς έτσι συνηθίσεις να γράφεις τόσο καιρό, οπότε προφανώς και γράφεις πιο γρήγορα, αλλά τώρα βαριέσαι να μάθεις από την αρχή τον σωστό τρόπο. Αν σου δώσω χαρτί και μολύβι, και σου πω γράψε μου γρήγορα «Αρνάκι άσπρο και παχύ», θα το γράφεις κανονικά, ή θα γράψεις «arnaki aspro k raxy»? Το πρώτο φυσικά, γιατί με μολύβι έχεις συνηθίσει να γράφεις γρήγορα με τον σωστό τρόπο, ασχέτως αν έχει τόνους και μεγαλύτερες λέξεις απ' ότι αν έγραφες κι εκεί με greeklish. Το ίδιο ισχύει και στο πληκτρολόγιο. Τι θα πρέπει να κάνεις για να γράφεις πιο γρήγορα ελληνικά?... Να ζοριστείς για λίγο καιρό γράφοντας μόνο ελληνικά παντού, μέχρι να συνηθίσουν τα χέρια και να αρχίσουν πάλι να τρέχουν. Δυστυχώς όμως οι περισσότεροι βαριούνται. Και δεν βαριούνται μόνο όταν γράφουν πχ στο chat με έναν φίλο, που εκεί θέλουν να γράψουν γρήγορα όπως έχουν συνηθίσει και να μη ζοριστούν με τα ελληνικά. Βαριούνται ακόμα και όταν γράφουν ένα απλό status update στο Facebook, έστω και 5 λέξεις. Αποτέλεσμα να γράφουν λάθος για χρόνια, να ξεχνάνε την ορθογραφία, και όταν κάποια στιγμή χρειάζεται να πληκτρολογήσουν ένα επίσημο κείμενο να τους φαίνεται λες και τους ζήτησαν να πλέξουν σε αργαλειό.

Πλέον το θέμα της πληκτρολόγησης δεν είναι κάτι ασήμαντο. Το να ξέρεις να πληκτρολογείς σωστά, είναι εξίσου σημαντικό με το να ξέρεις να γράφεις σωστά με μολύβι και χαρτί, και με τον τρόπο που εξελίσσεται η τεχνολογία ίσως να γίνει και ακόμα πιο σημαντικό από τα παραδοσιακά μέσα γραφής. Ειδικά λοιπόν για τους νέους ανθρώπους, το θεωρώ απαραίτητο να μάθουν να πληκτρολογούν με σωστή ορθογραφία, με σωστά δάκτυλα στο πληκτρολόγιο, και γρήγορα. Όσο αναγκαίο είναι να μάθεις να χειρίζεσαι έναν υπολογιστή, άλλο τόσο αναγκαίο είναι να μάθεις σωστή πληκτρολόγηση. Το πληκτρολόγιο είναι το βασικότερο μέσο επικοινωνίας της εποχής μας, όχι απλώς ένα μέσο για να γράφουμε μ@@@@ στο Facebook. Συμβουλή μου σε όσους δεν έχουν άνεση με την πληκτρολόγηση ελληνικών, είναι να ψάξετε στο Google για προγράμματα εκμάθησης τυφλού συστήματος, και να κάτσετε να ασχοληθείτε για μερικές μέρες μέχρι να μάθουν τα δάκτυλα τη σωστή θέση στο πληκτρολόγιο. Και φυσικά να μην ξαναγράψετε greeklish πουθενά. Στην αρχή είναι λίγο σπαστικό γιατί ξαφνικά ξαναβρίσκεσαι στη θέση που ήσουν όταν έπιασες πρώτη φορά πληκτρολόγιο, όμως πολύ σύντομα τα χέρια συνηθίζουν και γράφεις ακόμα πιο γρήγορα απ' ότι έγραφες πριν.

Αν δεν σας έπεισα, σκεφτείτε το έτσι: Το πουλάκι στην φωτογραφία είναι ένα σπάνιο είδος υπό εξαφάνιση, ο γνωστός Γκρύκλις. Κάθε φορά που γράφετε μια ελληνική πρόταση με λατινικούς χαρακτήρες, ένας μικρός Γκρύκλις πέφτει από την φωλιά του στην άσφαλτο και τον πατάει διερχόμενη νταλικά. Το κρίμα στον λαιμό σας.

Gi afto stamaticte na grafete etc. Αφιερώστε λίγο χρόνο για να μάθετε να γράφετε σωστά. Θα κάνετε καλό στον εαυτό σας, θα προστατέψετε ένα είδος υπό εξαφάνιση, και θα σταματήσετε να σπάτε τα νεύρα των φίλων σας."